

בעיר נבחר ונתון באיש הסוב ביוהר, בלא התחשבות עם מפלגות. אני נגד חרות באשר זה

איש אחד - בגין, והוא לא השתנה, אבל גחל בעיר אינו מסול אם האיש המוצע על ידם

מתאים. בהסתדרות יש לעשות שנוי מבנה, בחירות בכל שנתיים, ארגונים מקצועיים

אבטונומיים, ללא התערבות הוה"פ, בורות מוסכמת בכל שרוהים חיוניים, ביחוד ממשלתיים;

אין להכניע הממשלה ע"י שביתה ואין להכניע שובתים, ביחוד ממשלתיים; אין להכניע

הממשלה ע"י שביתה ואין להכניע שובתים, ולכן הסכמה על בורות. העיקר שמירת הרוח

המוסרי של רפי וכוסר ההתנדבות.

רוב חברי הקבוצים הם בעד נמיר, כי הליכה עם שטרן כלומר עם גחל הדכא החברים.

איש גניגר החרעם על דברי נגד אשכול. בכלל - רוח טובה.

לפנות ערב צלצל אלי שטרן (מפדל) ששב עם חבריו מירושלים. דבריו מבולבלים.

כנראה המרכז הכריח אותם ללכת אתו בעד נמיר, אבל לא אמר לי דברים ברורים. אמרתי לו

שיחקש עם שני חברים משה דיין, סורקיס - אחד בעד שטרן ואחד בעד נמיר, ויאמר להם

עקדת חבריו. סיפרתי הדבר לפולוונסון.

18.11.65, יום ה'

בא אצלי סולזינגר שמואל (מארגן מחנות מסד, ואשתו, שניהם ישראלים שחיים הרבה

שנים בארה"ב. סיפר לו נחום סטודנט שאינו יודע עברית, עשה אוסף כל המלים העבריות -

דבר מפליא - וזה עומד להחפוטס. חיים ויטסול הוציא בשנת 1953 ביבליוגרפיה שלי בארה"ב

(לא שמעתי על כך).

בונציק רוצה להוציא ספר שלי באידיש - מאמרים שלי בשנים האחרונות, מבקש שאשלח

לו ביבליוגרפיה, מענו מה: גבעתיים ת.ד. 22, שמואל סולזינגר).